

**WET van,
houdende regels omtrent kosten ter
invordering belastingen (Kostenwet
Invordering Belastingen)**

ONTWERP

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is regels betreffende de kosten van invordering van belastingen vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, de onderstaande wet bekrachtigd:

Artikel 1

Voor het verrichten van de in de artikelen 2 en 3 vermelde werkzaamheden en handelingen voor de invordering van bedragen door de inzake belastingen bevoegde Ontvanger en door een deurwaarder op grond van de bepalingen van de Invorderingswet 2023, de Algemene Douanewet of enige andere wettelijke bepaling worden aan degene die in gebreke is gebleven het verschuldigde tijdig te betalen, kosten in rekening gebracht volgens het bepaalde in de artikelen 2 tot en met 4.

Artikel 2

De Minister van Financiën stelt bij beschikking vast het verschuldigde bedrag wegens:

- a. het verzenden van een aanmaning tot betaling;
- b. het betekenen van een dwangbevel met bevel tot betaling;
- c. het ingevolge een wettelijk voorschrift doen van een ander exploit;
- d. het geven van kwitantie door de ambtenaar belast met de tenuitvoerlegging van een dwangbevel ter zake van een aan deze gedane betaling ter afwering van lijfswang of van beslaglegging, niet zijnde een beslag onder derden, op goederen die geen registergoederen zijn;
- e. het ingevolge een wettelijk voorschrift doen aankondigen van een gedaan exploit in een dagblad;
- f. het in beslag nemen van een goed, dan wel het opmaken van een proces-verbaal van vergelijking;
- g. het verkopen van een goed en het opmaken van een proces-verbaal van verkoop;
- h. het bekendmaken van de verkoop door het aanslaan van de verkoopbiljetten al dan niet gevolgd door het doen aankondigen van de verkoop in een dagblad;
- i. het ingevolge een wettelijk voorschrift opmaken van een ander proces-verbaal.

- j. het horen van getuigen.
- k.kosten van deskundig rechtsbijstand.

Artikel 3

Onverminderd het bepaalde in artikel 2, worden de aan derden verschuldigde bedragen in rekening gebracht voor de handelingen die zij rechtstreeks ten behoeve van de tenuitvoerlegging van het dwangbevel hebben verricht.

Artikel 4

1. Tegen de door de Ontvanger of de belastingdeurwaarder in rekening gebrachte kosten van inning en executie- kan degene van wie de kosten worden gevorderd een bezwaarschrift indienen bij de Ontvanger.
2. Indien de indiener van het bezwaarschrift zich niet kan verenigen met de beslissing op het bezwaar, kan hij tegen die beslissing beroep instellen bij de bevoegde instantie.
3. Op het bezwaar en beroep inzake de in lid 1 bedoelde beschikking is hoofdstuk III van de Algemene Wet Belastingen, dan wel, ingeval het betreft belasting verschuldigd ter zake van invoer, hoofdstuk 10 van de Algemene Douanewet, van overeenkomstige toepassing.
4. Het bezwaar- of beroepschrift kan niet zijn gegrond op de stelling dat het aanslagbiljet, de aanmaning of het betekende dwangbevel niet is ontvangen.

Artikel 5

1. Deze wet kan worden aangehaald als: Kostenwet Invordering Belastingen.
2. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgend op die van haar afkondiging.
3. De Minister van Financiën en Planning is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de

JENNIFER SIMONS

WET van,
houdende regels omtrent vaststelling kosten ter
invordering belastingen (Kostenwet
Invordering Belastingen)

MEMORIE VAN TOELICHTING

I ALGEMEEN

Bij de invordering van belastingen en daarmee samenhangende overheidsvorderingen worden door de Staat kosten gemaakt die voortvloeien uit administratieve, juridische en feitelijke handelingen. Deze kosten ontstaan met name wanneer belastingschuldigen hun fiscale verplichtingen niet volledige en/of tijdig voldoen, waardoor aanmaningen, dwangbevelen en verdere executiemaatregelen noodzakelijk worden.

Tot op heden ontbreekt een samenhangende en expliciete wettelijke regeling waarin de vaststelling en het verhalen van deze invorderingskosten eenduidig zijn genormeerd. Dit leidt tot onduidelijkheid bij zowel de belastingplichtige als de uitvoerende instanties en brengt het risico met zich dat gemaakte kosten niet of onvoldoende kunnen worden verhaald.

Tegen deze achtergrond is het noodzakelijk gebleken een afzonderlijke wettelijke regeling vast te stellen die voorziet in een duidelijke grondslag voor het in rekening brengen van invorderingskosten.

II ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Artikel 1 bevat de grondslag voor het in rekening brengen van invorderingskosten. Indien een belastingschuldige in gebreke blijft het verschuldigde bedrag volledig en/of tijdig te voldoen, kunnen kosten worden opgelegd voor werkzaamheden en handelingen die worden verricht door de inzake belastingen bevoegde Ontvanger en door een belastingdeurwaarder.

De bepaling is van toepassing op invordering krachtens de Invorderingswet 2023, de Algemene Douanewet, alsmede andere wettelijke regelingen die voorzien in de invordering van overheidsvorderingen. Onder de invorderingshandelingen vallen zowel administratieve als executoriale maatregelen.

De kosten worden in rekening gebracht overeenkomstig de artikelen 2, 3 en 4 van deze wet.

Artikel 2

In artikel 2 wordt bepaald dat de Minister van Financiën en Planning bij beschikking de tarieven vaststelt voor een aantal invorderingshandelingen. Het betreft onder meer kosten voor het verzenden van aanmaningen, het betekenen van dwangbevelen, beslaglegging, verkoop van goederen, advertenties, het opmaken van processen-verbaal, het horen van getuigen en het inschakelen van deskundige rechtsbijstand.

Bij de vaststelling van de tarieven wordt uitgegaan van de reële kosten die de Staat maakt voor deze handelingen. Door de tarieven bij beschikking vast te stellen, blijft het mogelijk deze periodiek aan te passen aan gewijzigde omstandigheden en kostenontwikkelingen.

Het doel van deze bepaling is te bewerkstelligen dat de daadwerkelijke kosten van invordering zoveel mogelijk worden verhaald op de belastingschuldige die door zijn nalatigheid aanleiding heeft gegeven tot het maken van deze kosten.

Artikel 3

Artikel 3 regelt dat naast de in artikel 2 bedoelde kosten, ook de bedragen die toekomen aan derden in rekening worden gebracht, voor zover deze derden rechtstreeks ten behoeve van de tenuitvoerlegging van het dwangbevel handelingen hebben verricht.

Hierbij kan worden gedacht aan kosten voor wettelijk voorgeschreven advertenties, vergoedingen voor bewaarders, transport- en opslagkosten, kosten voor het openen van deuren, en andere noodzakelijke werkzaamheden die door derden worden uitgevoerd in het kader van de invordering en executie.

Met deze bepaling wordt beoogd te voorkomen dat dergelijke kosten ten laste van de Staat blijven, terwijl zij rechtstreeks voortvloeien uit het invorderingsproces dat door toedoen van de belastingschuldige noodzakelijk is geworden.

Artikel 4

Artikel 4 voorziet in een rechtsbeschermingsregeling voor degene aan wie invorderingskosten in rekening zijn gebracht.

In het eerste lid is bepaald dat tegen de door de Ontvanger of de belastingdeurwaarder in rekening gebrachte kosten van inning en executie een bezwaarschrift kan worden ingediend bij de Ontvanger.

Het tweede lid bepaalt dat tegen de beslissing op het bezwaar beroep kan worden ingesteld bij de bevoegde rechterlijke instantie, indien de indiener zich niet kan verenigen met die beslissing.

In het derde lid is vastgelegd dat op het bezwaar en beroep de bepalingen van hoofdstuk III van de Algemene Wet Belastingen van overeenkomstige toepassing zijn. Indien het betreft belasting verschuldigd ter zake van invoer, is hoofdstuk 10 van de Algemene Douanewet van overeenkomstige toepassing.

Het vierde lid sluit uit dat een bezwaar- of beroepschrift kan worden gegrond op de enkele stelling dat het aanslagbiljet, de aanmaning of het betekende dwangbevel niet is ontvangen. Hiermee wordt beoogd lichtvaardige of vertragende bezwaren tegen te gaan en de voortgang van de invordering te waarborgen.

De indiening van een bezwaar- of beroepschrift heeft geen schorsende werking. Indien uitstel van betaling wordt gewenst, dient daartoe een afzonderlijk verzoek te worden gedaan.

Artikel 5

Artikel 5 bevat de citeertitel van de wet, regelt de afkondiging in het Staatsblad van de Republiek Suriname en bepaalt dat de wet in werking treedt op een door de President te bepalen tijdstip. Tevens wordt vastgelegd dat de Minister van Financiën en Planning is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de

JENNIFER SIMONS